Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1907. Wydano i rozesłano dnia 23. kwietnia 1907. Część V.

Nr. 22.

Rozporządzenie

Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. kwietnia 1907, którem zmienia się częściowo i uzupełnia rozporządzenie z dnia 15. czerwca 1885, Dz. u. kr. dla Galicyi Nr. 36 z r. 1886, dotyczące zakładania i prowadzenia ksiąg naftowych w Galicyi.

Na zasadzie ustawy państwowej z dnia 11. maja 1884, Dz. u. p. Nr. 71, galicyjskiej ustawy krajowej z dnia 17. grudnia 1884, Dz. u. kr. Nr. 35 z r. 1886 i ustawy państwowej z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Uchyla się §§ 4 do 7 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. czerwca 1885, Dz. u. kr. dla Galicyi Nr. 36 z r. 1886, dotyczącego zakładania i prowadzenia ksiąg naftowych.

§ 2.

Postanowienia § 5 galicyjskiej ustawy krajowej z dnia 17. grudnia 1884, Dz. u. kr. Nr. 35 z r. 1886, mieć będą nieograniczone zastosowanie w przypadkach, w których chodzi o utworzenie pola naftowego wytwórczego.

W przypadkach w których chodzi o utworzenie pola poszukiwawczego lub pola naftowego niepotwierdzonego (§ 23, ustęp 4 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7), nie będzie wymagane wskazanie punktu odkrywki na planie sytuacyjnym, przedstawiającym pole naftowe. Jednakże w razie, gdyby wykaz pola

naftowego poszukiwawczego lub wykaz pola niepotwierdzonego miał być przeistoczony na wykaz pola wytwórczego, strona obowiązana jest przedłożyć rysunek geometryczny punktu odkrywki, potwierdzony przez rewirowy urząd górniczy.

Nazwę, pod jaką pole naftowe ma być wpisane w księgę naftową, należy podać w każdym przypadku, bez względu na to, jakiego rodzaju jest odnośne pole.

§ 3.

Prawo wydobywania żywicy ziemnej odłączone być może w myśl § 1, ustępu 1, 3 i 4 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, tylko od nieruchomości i ograniczonych miejscowo części nieruchomości, ale nie od poszczególnych udziałów współwłasności pewnej nieruchomości. Wobec tego tworzenie pola naftowego dla prawa wydobywania, odłączonego od idealnych części nieruchomości, jest niedozwolone.

Otworzenie wykazu hipotecznego w księdze naftowej na rzecz właściciela nieruchomości jest dozwolone.

§ 4.

Do sporządzania wykazów hipotecznych księgi naftowej używać należy kart z trwałego papieru, opatrzonych w drukowane rubryki, w formacie nowych ksiąg gruntowych; karty te sprowadzane będą według wskazówek, które wyda prezydent Wyższego Sądu krajowego.

Każdy wykaz hipoteczny składa się z czterech kart, oznaczonych literami A, B, C i D.

§ 5.

Formularz I.

Karta A (karta pola naftowego) — formul. I. — zawierać ma na miejscu, przeznaczonem na nagłówek, liczbę wykazu hipotecznego, a nadto uwydatnić w niej należy pismem w oczy wpadającem, czy odnośny wykaz jest „wykazem pola naftowego wytwórczego“, „wykazem pola naftowego poszukiwawczego“, czyli też „wykazem pola naftowego niepotwierdzonego“, tudzież uwidocznić ewentualną przynależność kilku hipotecznie nie połączonych pól naftowych do jednej kopalni żywicy ziemnej.

Przynależność do siebie kilku pól naftowych uwydatnia się w ten sposób, że w poszczególnych wykazach hipotecznych, zawierających części składowe odnośnej kopalni, przytacza się wszystkie inne wykazy hipoteczne księgi naftowej, o które w danym razie chodzi. O przynależności pól naftowych do siebie dowie się sąd z odnośnego poświadczenia rewirowego urzędu górniczego (§ 6, ustęp 1 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7).

Karta A składa się z dwóch działów.

Pierwszy dział przeznaczony jest na wpisanie nazwy pola naftowego, na oznaczenie jego położenia topograficznego, z przytoczeniem parcel i części parcel, co do których prawo wydobywania żywicy ziemnej zostało odłączone, i z odniesieniem do planu sytuacyjnego, oraz na wpisanie przynależytości (budowli pomocniczych, budynków na powierzchni ziemi i t. p.).

W drugi dział wpisuje się odłączenie prawa wydobywania, z przytoczeniem odnośnego wykazu hipotecznego i z powołaniem się na dokumenta, na podstawie których wykaz hipoteczny został otworzony (§ 1, ustęp 5 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7), następnie przynależność kilku pól naftowych do siebie, tudzież każdą uchwałę sądową, wskutek której następuje jakakolwiek zmiana wpisów, zawartych w nagłówku lub w pierwszym dziale; nadto wpisać należy w ten dział prawa rzeczowe, połączone z prawem wydobywania żywicy ziemnej, a przedewszystkiem służebności górnicze.

Ze względu na to, że w § 1 ustawy z dnia 9. stycznia 1907 Dz. u. p. Nr. 7, przewidziane jest odłączenie prawa wydobywania minerałów żywicznych w ogólności, nie można dla poszczególnych rodzajów minerałów żywicznych tworzyć co do tej samej nieruchomości kilku pól naftowych.

Wspomniane dwa działy karty pola naftowego mogą znajdować się na osobnych kartach lub po obu stronach jednej i tej samej karty, należącej do tego samego wykazu hipotecznego. W razie potrzeby użyć należy na każdy dział po kilka kart.

§ 6.

Karta B (karta własności) — formul. II. — służy do wpisywania prawa wydobywania żywicy ziemnej (własności pola naftowego), ograniczeń co do czasu albo ograniczeń pewnymi warunkami, tudzież dalszego przeniesienia tego prawa. Termin końcowy ograniczonego co do czasu prawa wydobywania, tudzież każde Formularz II.

przedłużenie tego terminu końcowego, zapisać należy w przeznaczonej na to rubryce cyframi.

Gdy właściciel nieruchomości przyznaje prawo do wydobywania minerałów żywicznych komuś innemu, nie potrzeba, aby prawo to było wpisane naprzód na niego, a następnie przeniesione na nabywcę, lecz może być w myśl § 22 powsz. ust. hipot. zapisane wprost na nabywcę. W razie przyznania ograniczonego prawa wydobywania (§ 8 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7) wpisać należy jednocześnie na karcie D prawo powrotu właściciela nieruchomości.

Istnienie praw wydobywania, ograniczonych co do czasu lub przyznanych pod pewnym warunkiem rozwiązującym, należy uwidocznić zawsze także w drugiej rubryce rzymskiemi cyframi, a to w następujący sposób:

Przy pierwszem wpisywaniu ograniczonego w powyższy sposób prawa wydobywania, i to nawet w takim razie, gdy przedsiębiorca uzyskał prawo wydobywania bezpośrednio od właściciela nieruchomości, wpisać należy cyfrę I.

Przy każdem dalszem przenoszeniu, nie wyczerpującem okresu prawa wydobywania, które przysługuje przenoszącemu, dopisać należy do wpisu, którym uskutecznione zostaje przeniesienie, cyfrę bezpośrednio następującą (II., III. i t. d.). W takich przypadkach bezpośrednim wynikiem wpisu prawa wydobywania, które przysługuje odstępującemu, i przeniesienia, nie wyczerpującego okresu tego prawa, będzie prawo powrotu poprzednika, wobec czego tego prawa osobno wpisywać nie trzeba.

Przeniesienie tego prawa powrotu, o ile dozwolone jest według § 12 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, wpisuje się w kartę B.

Przy przenoszeniu prawa powrotu, tudzież przy nieograniczonem przenoszeniu prawa do wydobywania żywicy ziemnej, umieścić należy w drugiej rubryce obok wpisu, uskuteczniającego przeniesienie, rzymską cyfrę prawa hipotecznego odstępującego ze słowem odsyłkowem „ad“.

Nadto w kartę B wpisać należy, gdy kopalnia żywicy ziemnej składa się z kilku pól naftowych rozmaitych właścicieli, istotne postanowienia kontraktu co do stosunku prawnego właścicieli pola naftowego (§ 6, ustęp 2, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7), ale tylko w jednym wykazie hipotecznym, podczas gdy w innych przynależących wykazach hipotecznych trzeba się tylko na ten wpis powołać.

Gdy przeniesienie prawa wydobywania zostaje ograniczone na pewien okres czasu lub uczynione zależnem od pewnego warunku rozwiązującego, pierwotnego wpisu przeniesionego prawa wydobywania nie trzeba ani podkreślać ani kropkować czerwonym atramentem.

Karta własności musi się składać najmniej z sześciu stron.

§ 7.

Na karcie C, przeznaczonej do wpisywania ciężarów (karta ciężarów) — formul. III. — należy przy wpisach odnoszących się do takich praw wydobywania żywicy ziemnej, które są ograniczone co do czasu albo przyznane pod pewnym warunkiem rozwiązującym, powołać się zawsze w drugiej rubryce na tę rzymską cyfrę karty B, która oznacza takie ograniczone prawo wydobywania, na przykład ad 1 B. Formularz III.

Na karcie ciężarów uwidocznione być mają nadto owe zobowiązania wzajemne z okazyi dalszego przeniesienia pewnego zastrzeżonego prawa wydobywania (prawa powrotu), o których mowa w § 12, ustępie 1, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, o ile to prawo nie jest wpisane na karcie D i o ile wskutek tego przeniesienie przeprowadzone być ma nie tutaj, lecz na karcie B.

Karta ciężarów musi się składać najmniej z sześciu stron.

§ 8.

Karta D (karta powrotu) — formul. IV. — będzie używana, gdy właściciel nieruchomości przyznał prawo wydobywania żywicy ziemnej komuś innemu tylko na pewien okres czasu lub uczynił je zawisłem od pewnego warunku rozwiązującego. W takim razie przysługujące właścicielowi prawo powrotu wpisać należy w kartę D, podając przytem zarazem imię uprawnionego do powrotu, a w przypadku, o którym mowa w § 12, ustępie 1, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, zapisać należy tutaj oprócz przeniesienia prawa powrotu także zobowiązania wzajemne nabywcy. Formularz IV.

Z nastaniem powrotu przepisać należy własność pola naftowego na tę osobę, której prawo powrotu przysługuje, gdy o to prosi; o ile przy tem prawo powrotu według § 23, ustępu końcowego, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, stanowi rękojmię ciężarów na odnośnej nieruchomości, postarać się należy zarazem

w stosowny sposób o wpisanie tych ciężarów na karcie C, a w każdym razie także o przeniesienie zobowiązań wzajemnych nowego właściciela pola naftowego na tę kartę.

§ 9.

Przed rozpoczęciem przenoszenia do księgi naftowej praw wydobywania żywicy ziemnej, wpisanych w księgi gruntowe, które zarządzone zostało w § 23 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, winien sąd sporządzić naprzód przegląd owych wykazów hipotecznych z ksiąg gruntowych, w których zapisane są prawa naftowe, uporządkowany według gmin katastralnych i według kolejnego następstwa wykazów hipotecznych.

Formularz V.

Ten przegląd — formul. V. — umożliwi systematyczne postępowanie sądu i posłuży przez to, że liczba odnośnego wykazu hipotecznego księgi naftowej wpisana będzie w przeznaczoną na to rubrykę, za środek kontrolujący, czy całą operacyę przenoszenia z jednych ksiąg do drugich przeprowadzono w zupełności.

Gdy po wpisaniu prawa naftowego w księgi gruntowe nieruchomość została hipotecznie podzielona, a prawo naftowe przeniesione na oddzielone kawałki gruntu, natenczas wykazy hipoteczne księgi gruntowej, zawierające prawo naftowe, umieścić należy w rzeczonym przeglądzie bezpośrednio jeden pod drugim i oznaczyć nawiasem jako przynależące do siebie.

O ile chodzi o wykazy tabuli krajowej w których zapisane są

Formularz VI.

prawa naftowe, używać należy na taki przegląd formularza VI.

§ 10.

W zapytaniu, z którem sąd w myśl § 23, ustępu 2, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, zwrócić się ma do rewirowego urzędu górniczego w kwestyi pojawiania się minerałów żywicznych, oznaczyć należy wyraźnie grunta, na które rozciąga się prawo naftowe, z przytoczeniem parcel i części parcel i z wymienieniem ewentualnej nazwy odnośnej kopalni żywicy ziemnej. Jednocześnie z tem zapytaniem zasięgnąć należy potwierdzenia rewirowego urzędu górniczego, o którem mowa w § 24 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, a które służyć ma za podstawę do uwidocznienia w księgach, że kilka pól naftowych przynależy do siebie.

Ściągnięcie kosztów, połączonych z przeprowadzeniem w razie potrzeby oględzin miejscowych przez rewirowy urząd górniczy w celu stwierdzenia odnośnych okoliczności, będzie rzeczą rewirowego urzędu górniczego.

§ 11.

Przy przenoszeniu praw naftowych w postępowaniu według § 23 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, trzeba mieć uwagę na to, aby istota wpisów zawartych w księdze gruntowej, ze stosownem uwzględnieniem dokumentów, na których się te wpisy zasadzają, była należycie ujęta i aby zastosowano odpowiednią formę wpisu. Przytem kierować się należy tą zasadą, że prawo wydobywania, bez względu na to, w jakiej formie jest wpisane w księgę gruntową (jako prawo dzierżawy, służebności, ciężar rzeczowy, ograniczenie własności i t. d.), w myśl § 1, ustępu końcowego, i § 23, ustępu 6, przytoczonej powyżej ustawy przeniesione być ma do karty B w księdze naftowej.

Przy przenoszeniu uwzględniać należy tylko te wpisy, które mają skuteczność w chwili obecnej, natomiast pomijać pozycye, które są już wykreślone.

Przed przesłuchaniem interesentów w myśl § 23, ustępu 9, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, sporządzić należy wyciąg sumaryczny z księgi gruntowej co do wszystkich wpisów, o które w danym razie chodzi, i posługiwać się nim przy przesłuchiwaniu.

Gdy prawo naftowe wskutek podziału nieruchomości wpisane jest w kilku wykazach hipotecznych księgi gruntowej (§ 9, ustęp 3, tego rozporządzenia), sąd winien stwierdzić, na które parcele lub części parcel rozciąga się prawo wydobywania, i działać w tym kierunku, aby dla prawa wydobywania, chociażby nawet odnośne ciała hipoteczne należały do rozmaitych właścicieli, stworzony był według możności na podstawie ugody między interesentami jeden tylko wykaz hipoteczny w księdze naftowej. Tych parcel lub części parcel, na które prawo wydobywania się nie rozciąga, nie trzeba uwzględniać przy tworzeniu wykazu hipotecznego księgi naftowej. Zjednoczenie praw wydobywania na kilku ciałach hipotecznych w jednym wykazie hipotecznym księgi noftowej nie będzie miało miejsca, gdy co do praw powrotu właścicieli nieruchomości zachodzą różnice.

Ponieważ w myśl § 2, ustępu 2, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, w prawie do wydobywania minerałów ży-

wicznych, o ile nie ma innej ugody w tym względzie, zawarte jest także prawo do ich poszukiwania, to w księdze naftowej prawa poszukiwania nie będzie się zapisywać osobno; przeciwnie należałoby wyraźnie zapisać taki przypadek wyjątkowy, w którymby prawo wydobywania nie obejmowało także prawa poszukiwania minerałów żywicznych.

Przy przenoszeniu praw naftowych do księgi naftowej uprawnieni do wydobywania obowiązani są w myśl § 5 galicyjskiej ustawy krajowej z dnia 17. grudnia 1884, Dz. u. kraj. Nr. 35 z r. 1886, przedłożyć plan sytuacyjny, sporządzony przez autoryzowanego urzędowo technika prywatnego, gdyż w razie przeciwnym sporządzenie tego planu musiałoby być zarządzone na ich koszt przez sąd. Koszta ściągać należy w myśl postanowień § 106 i nast. insrukcyi sądowej z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112. Uprawniony do wydobywania obowiązany jest również podać do wiadomości sądu nazwę pola naftowego w celu wpisania jej do księgi naftowej. Co się tyczy pól poszukiwawczych i pól naftowych niepotwierdzonych, obowiązują postanowienia § 2, ustępu 2, tego rozporządzenia.

O postanowieniu, według którego niedozwolone jest utworzenie pola naftowego dla prawa wydobywania, odłączonego od idealnych części nieruchomości (§ 3 tego rozporządzenia), winien sąd pamiętać także przy przenoszeniu praw naftowych w postępowaniu według § 23 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7.

§ 12.

Przy przenoszeniu ciężarów w postępowaniu według § 23 ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, trzeba mieć uwagę przedewszystkiem na owe zahipotekowane na nieruchomości obciążenia, które wyprzedzają prawo naftowe. Ze względu na to, że takie obciążenia rozciągają się także na prawo naftowe, przenieść je należy — z wyjątkiem tych ciężarów, które przy zastosowaniu postanowień § 23, ustępu 7 i 8 przytoczonej powyżej ustawy ewentualnie odpadną — według kolei ich pierwszeństwa hipotecznego na pole naftowe — karta C — dopisując uwagę, dotyczącą rękojmi posiłkowej pola naftowego.

Po tych ciężarach postawić należy dopiero owe, które w księdze gruntowej spoczywają na samem prawie naftowem, i to w należytej kolei pierwszeństwa hipotecznego.

Co się tyczy procentów brutto i wszelkich innych powtarzających się świadczeń, zapisanych jako hipoteki kaucyjne, postępować należy według szczególnego postanowienia § 23, ustępu 6, przytoczonej powyżej ustawy.

§ 13.

Faktyczny wpis uchwały na przeniesienie do księgi naftowej dokonywany być winien dopiero po nastaniu prawomocności uchwały. Czy wykonanie odbyło się należycie, winien sędzia skontrolować i potwierdzić swym podpisem w księdze naftowej.

§ 14.

Wpisy w księgach naftowych, założonych na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. czerwca 1885, Dz. u. kraj. dla Galicyi Nr. 36 z r. 1886, przeniesione być mają do wykazów hipotecznych księgi naftowej, nowo otworzyć się mających, przyczem stosować należy w analogiczny sposób postanowienia tego rozporządzenia, a w szczególności przestrzegać przepisu § 24 ustępu 2, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7. Wykazy hipoteczne w dotychczasowej księdze naftowej zamknąć należy z dniem przeniesienia.

§ 15.

Sądy winny uwiadamiać z urzędu rewirowy urząd górniczy o dokonaniu wpisu praw wydobywania żywicy ziemnej w księdze naftowej (o otworzeniu wykazu hipotecznego w księdze naftowej), o przeistoczeniu i wykreśleniu pewnego wykazu księgi naftowej, tudzież o każdej zmianie uprawnienia do wydobywania, jakaby zaszła w księdze naftowej, a o przeprowadzonym w księdze naftowej podziale prawa wydobywania żywicy ziemnej poniżej jednej czterdziestej całości także starostwo górnicze.

§ 16.

Postępowanie, przepisane w § 14, ustępach 4 do 6, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, powinno być przeprowadzone przed ukończeniem przewodu spadkowego. W uchwałę na przyznanie spadku wciągnąć należy wynik tego postępowania.

Uchwałę na przyznanie spadku wpisać należy w zapiski, oznaczone w § 406, L. 4, instrukcyi sądowej z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112.

Postanowienia §§ 2 i 3 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 82, będą miały zastosowanie także do praw wydobywania żywicy ziemnej, zapisanych w księdze naftowej.

§ 17.

Przy licytacyi przymusowej praw wydobywania żywicy ziemnej, które są ograniczone na pewien okres czasu lub zawisają od pewnego warunku rozwiązującego, należy w edykcie licytacyjnym nietylko dokładnie oznaczyć prawo, które ma stanowić przedmiot licytacyi, lecz także termin, w którym się to prawo kończy, warunek rozwiązujący, którego zaistnienie pociąga za sobą wygaśnięcie prawa, tudzież pozostające i nadal w mocy prawo powrotu.

§ 18.

To rozporządzenie nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Klein w. r.

Formularz I.

Liczba wykazu hipotecznego księgi naftowej: . . .

Dalsze części składowe tej samej kopalni w wykazie hipotecznym L. . . . .

Gmina katastralna: . . . . . .

Powiat sądowy: . . . . . .

Wykaz hipoteczny: . . . . .

A. Dział pierwszy.

Liczba bieżąca	Nazwa i stan pola naftowego

A. Dział drugi.

Liczba bieżąca	Wpis

Formularz II.

B.

Liczba bieżąca	Cyfra ograniczonej własności pola naftowego	Wpis	Termin końcowy ograniczonej własności pola naftowego

Formularz III.

C.

Liczba bieżąca	Cyfra odsyłkowa karty B.	Wpis	Koron	h

Formularz IV.

D.

Liczba bieżąca	W p i s	Koron	h

Formularz V.

Przegląd

wykazów hipotecznych księgi gruntowej, w których są wpisane prawa naftowe.

Gmina katastralna: . . . . Sąd: . . . .

Liczba wykazu hipotecznego księgi gruntowej		Liczba wykazu hipotecznego księgi naftowej	Uwaga	Liczba wykazu hipotecznego księgi gruntowej		Liczba wykazu hipotecznego księgi naftowej	Uwaga
gdy prawo naftowe wpisane jest na całem ciele hipotecznem	gdy prawo naftowe wpisane jest na udziałach współwłasności			gdy prawo naftowe wpisane jest na całem ciele hipotecznem	gdy prawo naftowe wpisane jest na udziałach współwłasności		

Formularz VI.

Przegląd

wykazów hipotecznych tabuli krajowej, w których wpisane są prawa naftowe.

. . . . Sąd: . . . .

Liczba wykazu hipotecznego tabuli krajowej		Położenie miejscowe (gmina katastralna)	Liczba wykazu hipotecznego księgi naftowej	Uwaga	Liczba wykazu hipotecznego tabuli krajowej		Położenie miejscowe (gmina katastralna)	Liczba wykazu hipotecznego księgi naftowej	Uwaga
gdy prawo naftowe wpisane jest na całem ciele tabularnem	gdy prawo naftowe wpisane jest na udziałach współwłasności				gdy prawo naftowe wpisane jest na całem ciele tabularnem	gdy prawo naftowe wpisane jest na udziałach współwłasności			

Nr. 23.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. marca 1907 L. 22.270, w przedmiocie zezwolenia gminie Kołaczyce, na pobór 85% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Kołaczyce, po myśli § 80 ustawy z dnia 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36, na pobór 85% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina na przeciąg lat 5 od roku 1907 począwszy.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 24.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 11. marca 1907 L. 23.183, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Brzozowie, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brzozowsko-Domaradzkiej.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Brzozowie, na lat pięć koncesyę z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45), do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brzozowsko-Domaradzkiej, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 25.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 2. kwietnia 1907 L. 880/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Wysowa, powiatu Gorlickiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do miejscowości Wysowa, powiatu Gorlickiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 *u. k.*, karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 26.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. marca 1907 L. 27.033, w sprawie przedłużenia gminie miasta Jarosławia, koncesyi do pobierania myta kopytkowego.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża gminie miasta Jarosławia, na lat trzy koncesyę z dnia 1. maja 1895 (Dz. u. kr. Nr. 42), do pobierania myta kopytkowego, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 27.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. marca 1907 L. 27.034, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Trembowli, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Trembowelsko-Budzanowskiej na jednej stacyi w Budzanowie.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Trembowli, na lat pięć koncesyę z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45), do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Trembowelsko-Budzanowskiej na jednej stacyi w Budzanowie w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 28.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. marca 1907 L. 24.979, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Brzozowie, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Brzozów-Wara.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Wydziałowi powiatowemu w Brzozowie, na lat pięć koncesyę z dnia 30. marca 1902 (Dz. u. kr. Nr. 31), do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Brzozów-Wara, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 29.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. marca 1907 L. 31.094, w przedmiocie zezwolenia gminie Turka, na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy postanowień § 82 ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa, zezwala gminie Turka, na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 100% na przeciąg lat pięciu, począwszy od roku 1907 do końca 1911.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 30.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. marca 1907 L. 28.559, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowaj w Mościskach, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Słomiance.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Mościskach, na lat pięć koncesyę z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45), do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Słomiance, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowyy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 31.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. marca 1907 L. 28.463, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Mościskach, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Podgaci.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Mościskach, na lat pięć koncesyę z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45), do pobierania opłat mytniczych od mosłu powiatowego na

rzece Wiszni w Podgaci, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 32.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. marca 1907 L 28.464, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Mościskach, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Mościskach na lat pięć koncesyę z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45), do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 33.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. marca 1907 L. 28.466, w sprawie przedłużenia gminie Dobra szlachecka. koncesyi do pobierenia opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża się gminie Dobra szlachecka na lat pięć koncesyę z dnia 17. lutego 1901 (Dz. u. kr. Nr. 34), do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 34.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. marca 1907 L. 28.465, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Mościskach, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania dwóch mostów na rzece Wiszni w Małnowie.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem. przedłuża Wydzia-

łowi powiatowemu w Mościskach na lat pięć koncesyę z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45), do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania dwóch mostów na rzece Wiszni w Małnowie, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dambski w. r.